

PRZEMÓWIENIE
A. GROMYKI W KOMISJI
EKONOMICZNO-FINANSO-
WEJ ONZ W SPRAWIE PO-
MOCY KRAJOM ZACOFA-
NYM

str. 2

DZIEŃ MŁODZIEŻY
ŚWIATA

str. 3

PROLETARIUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW, ŁĄCZCIE SIĘ!

GŁOS WYBRZEŻA

ORGAN KOMITETU WOJEWÓDZKIEGO POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

NR 270 (1882)

GRANSK, PONIEDZIAŁEK 10 LISTOPADA 1952 R.

CENA 15 GR.

Zwycięska idea socjalizmu wytycza drogę braterstwa i współpracy między narodami

Rozpoczął się Miesiąc Pogłębiania Przyjaźni Polsko-Radzieckiej

WARSZAWA PAP. Dnia 8 bm. w hali sportowej w Warszawie odbyła się uroczysta inauguracja Miesiąca Pogłębiania Przyjaźni Polsko-Radzieckiej. Wielką halę wypełniły liczne rzesze mieszkańców stolicy, przybyłe aby dać wyraz uczuciom przyjaźni do narodów Związku Radzieckiego.

Rozlegają się dźwięki hymnów narodowych polskiego i radzieckiego. Akademii zagrają przewodniczący okręgu stołecznego TPP-R — Budowniczy Polski Ludowej — Michał Krąkowski. W gorących słowach wita on przybyłą na uroczystość delegację Wszechrzeczowego Towarzystwa Łączności Kulturalnej z Zagranicą (WOKS) ze znakomitym pisarzem A. Surkowem na czele.

Głos zabiera wiceprzewodniczący Zarządu Głównego TPP-R min. S. Matuszewski. W obszernym przemówieniu wskazuje on na wielkie znaczenie zwycięskiej rewolucji proletariackiej, dzięki której naród nasz wolny i niepodległy buduje u siebie ustrój socjalistyczny.

Mówca obrazuje następnie olbrzymi rozkwit i wspaniałe sukcesy osiągnięte przez bohaterów ludzi radzieckich w dziele pokojowego budownictwa.

„Z kraju, który w latach rewolucji i wojny domowej z wielkim wysiłkiem odparł siły interwencji imperialistycznej, Związek Radziecki stał się dziś najpotężniejszym mocarstwem świata.

Najszersze masy ludzi pracy z sympatią i wiarą patrzą na Moskwę. Miliony ludzi we wszystkich krajach śledzą z niezwykłą uwagą obrady XIX Zjazdu KPZR, chłonąc jasne i proste słowa Stalina.

10 załóg kutrowych przekroczyło zadania III roku Sześciolatki

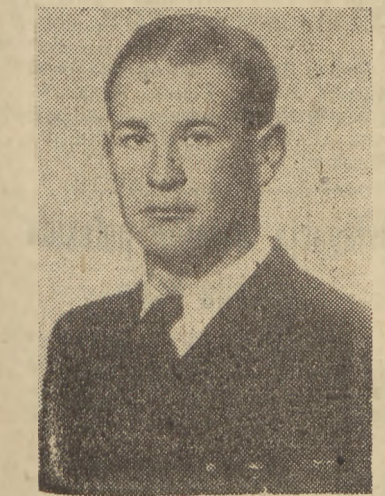
„Jedność Rybacka” przoduje w walce o plan naszego rybołówstwa

Spółdzielnia Pracy Rybołówstwa Morskiego „Jedność Rybacka” w Gdyni osiągnęła nowy sukces, wykonując plan za październik w 109,3 proc.

Październik był miesiącem ciężkim dla rybołówstwa morskiego. Silne sztormy przez wiele dni uniemożliwiały kutrom wyjście na połowy. Dlatego też walcząc o plan załóg „Jedności Rybackiej” dbali o wykorzystanie każdego pogodnego, a nawet półsztormowego dnia.

Nieraz po powrocie z kilkudniowych połowów rybacy przechodzili po radę do Maksymiliana Sójki, przodującego szypora, odznaczonego złotą odznaką Przodownika Pracy. Tematem takich narad były w większości wypadków połowy niedzielne. Sójka nie opuścił ani jednej niedzieli, w którą można było łowić. Nie pozostali w tyle inni — Bukowski, Chojewski, Labuda, Riss, Jankowski, Chłudziński. Do ofiarnej pracy mobilizowali rybaków zobowiązania.

W walce o plan przoduje w „Jedności Rybackiej” szereg załóg, które na długo przed terminem zakończyły realizację rocznego planu połowów. Kuter „Gdy 97”, z szypora

AUGUSTYN DETTLAFF
szypor kutra „Gdy 168”

Prem. Władysław Labudę swój plan roczny wykonał już w maju, a do października przekroczył go o 26 proc. Szypor kutra „Gdy 115” Riss plan trzeciego roku Sześciolatki

Otwarcie V Festiwalu Filmów Radzieckich

WARSZAWA PAP. W dniu 8 bm. w kinie „Moskwa” w Warszawie odbyło się uroczyste otwarcie V Festiwalu Filmów Radzieckich, zorganizowanego w związku z Miesiącem Pogłębiania Przyjaźni Polsko-Radzieckiej.

Na uroczystość przybyli: członkowie rządu z wicepremierem A. Korzyckim i H. Chelchowskim na czele, przedstawiciele PZPR, stronnictw politycznych, organizacji społecznych i liczni przedstawiciele świata artystycznego. Obecni byli przedstawiciele placówek dyplomatycznych państw zaprzyjaźnionych.

Gorącymi oklaskami powitali zebrani delegację artystów radzieckich, członków bawiącego w Warszawie zespołu Państwowego Dramatycznego Teatru im. Mossowieta. Na inaugurację festiwalu wyświetlony został monumentalny ko-

lorowy film w reżyserii laureata Nagrody Stalinowskiej M. Czizura-

liego pt. „Niezapomniany rok 1919”. Film ten, który otrzymał wielką nagrodę na tegorocznym festiwalu w Karłowach Varach, na-

kreślony został według znanej również w naszym kraju sztuki W. Wiszniewskiego pod tym samym tytułem. Treścią filmu jest walka klasy robotniczej Piotrogradu, marynarzy i żołnierzy w obronie zagrożonej przez interwentyzm rewo-

lucji.

Zgromadzeni w skupieniu słuchają referatu o historycznym znaczeniu Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej, który wygłasza kierownik budowy Pałacu Kultury i Nauki, wiceminister budownictwa G. A. Karawajew. (Fragmenty przemówienia podajemy osobno).

Zrywa się burza oklasków, gdy na trybunę wchodzi wicepremier Stefan Jędrzychowski. (Skrót przemówienia podajemy osobno).

PIOTR BUKOWSKI
szypor kutra „Gdy 75”

Wśród tych kutrów spółdzielni, które przekroczyły już plan roczny, znajdują się również: „Gdy 132” — 123,5 proc. planu, „Gdy 70” — 124,5 proc. planu, „Gdy 47” — 113,4 proc. planu, „Gdy 75” — 106,3 proc. planu.

W ostatnich dniach października o wykonaniu planu rocznego zameldowały załogi „Gdy 113” i „Gdy 118”.

Dzięki mobilizacji załóg wpływających, dzięki ich ofiarności i poczuciu odpowiedzialności za plan, „Jedność Rybacka” wysunęła się na czoło przedsiębiorstw rybackich. Do dnia 31 października wykonała już 85,9 proc. rocznego planu.

Osiągnięcie to jest dla rybaków spółdzielni bodźcem do dalszej wytrwałej pracy.

la klasę robotniczą do zwycięstwa, do zbudowania socjalizmu, pierwszej partii, która buduje komunizm.”

Zebrani gorąco oklaskują poszczególne fragmenty przemówienia. Wiele lokrotnie rozlegają się okrzyki na cześć nierozdzielnej przyjaźni narodów polskiego z narodami Związku Radzieckiego.

Serdecznymi oklaskami witają uczestnicy Akademii wstępującego na

trybunę przedstawiciela bohaterskiej ludu radzieckiego, znakomitego pisarza A. Surkowa. Z kraju wielkiego Stalina, kraju budowniczych komunizmu, przekazuje on ludowi Warszawy serdeczne, braterskie pozdrowienia. W szczytych, gorących słowach mówi on o drodze przyjaźni i pokoju między narodami, którą wytycza całej ludzkości zwycięska idea socjalizmu: „Walczymy i budujemy w imię przyjaźni. W imię przyjaźni tworzymy nowe życie. Pod sztandarami Lenina i Stalina kroczymy nową drogą, z której nie zdołają nas zawrócić żadne knowania imperialistów. Zycząc wam, aby rozpoczynający się Miesiąc Pogłębiania Przyjaźni jeszcze bardziej zbliżył nasze narody, aby szeregi Towarzystwa wzrosły o tysiące nowych członków. Zycząc wam dalszych sukcesów w realizowaniu waszych wielkich planów gospodarczych i kulturalnych.”

Wzniesiony przez mówcę okrzyk na cześć Wielkiego Stalina gorąco podchwytują zebrani. Wszyscy powstają z miejsc i wśród gorących oklasków długo skandują imię Wielkiego Stalina.

Część oficjalna zakończono od-

śpiewaniem „Międzynarodówki”.

Pałac Kultury i Nauki - wspaniałym symbolem wieczystego sojuszu Polski i Kraju Rad

Uroczystość obchodzili radzieccy budowniczowie 35 rocznicę Wielkiego Października

WARSZAWA PAP. W niezwykle podniosłym nastroju obchodzili XXXV rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej radzieccy budowniczowie Pałacu Kultury i Nauki.

Olbrzymią salę robotniczego klubu na osiedlu w Jelonkach wypełnili do ostatniego miejsca robotnicy, technicy i inżynierowie wraz z rodzinami.

Po odegraniu hymnów radzieckich i polskiego uroczystą akademię otwiera zastępca kierownika budowy Pałacu Kultury i Nauki inż. Baskakow.

Zgromadzeni w skupieniu słuchają referatu o historycznym znaczeniu Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej, który wygłasza kierownik budowy Pałacu Kultury i Nauki, wiceminister budownictwa G. A. Karawajew. (Fragmenty przemówienia podajemy osobno).

Zrywa się burza oklasków, gdy na trybunę wchodzi wicepremier Stefan Jędrzychowski. (Skrót przemówienia podajemy osobno).

Przemówienie wiceministra G. A. Karawajewa

Towarzysze!

7 listopada 1952 r. minęła XXXV rocznica Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej, która zapoczątkowała nową erę w dziejach ludzkości, erę upadku kapitalizmu i zwycięstwa socjalizmu.

Zrodzony przez Rewolucję Październikową radziecki ustrój socjalistyczny, będący żywym ucieleśnieniem idei leninizmu, jest źródłem natchnienia dla międzynarodowego ruchu robotniczego, dla wszystkich sił postępu i demokracji.

W wyniku rewolucyjnego wpływu idei Wielkiej Rewolucji Październikowej już 1/3 ludzkości zrzuca kajdany ucisku imperialistycznego.

Zwycięstwo socjalizmu w ZSRR i ustalenie ustroju ludowo-demokratycznego w szeregu państw Europy i Azji stworzyły szerokie możliwości dla owocnej współpracy między narodami obozu pokoju i demokracji.

Takiego typu współpracy nie znała jeszcze historia. Opiera się ona o całkowite równouprawnienie wielkich i małych narodów, o wzajemne poszanowanie interesów narodowych, o zaufanie i prawdziwą przyjaźń, o ogólne dążenie do pokoju i

Przemówienie wicepremiera Jędrzychowskiego

Towarzysze! Ofiarne pracując na budowie Pałacu Kultury i Nauki — budujecie nie tylko największy i najpiękniejszy gmach w nowej socjalistycznej Warszawie — budujecie wspaniały, trwały, piękny gmach przyjaźni narodów radzieckiego i polskiego. Pokolenia będą

patrzeć na wspaniały Pałac Kultury i Nauki i patrzeć nań będą czerpać natchnienie do nowych zwycięstw dla szczęścia naszych narodów, będą dążyć do jeszcze mocniejszego pogłębienia i rozszerzenia politycznej, ekonomicznej i kul-

turalnej więzi łączącej nasze narody.

Nie bez powodu Prezydium Sto-

łecznej Rady Narodowej postanowiło nazwać wasze osiedle, osiedle radzieckich budowniczych Pałacu Kultury i Nauki — imieniem „Przyjaźń”. Niech wzrasta i krzepnie przyjaźń naszych narodów!

Dobrym wyrazem uczuć narodu polskiego są zobowiązania produkcyjne, jakie podjęły polskie masy pracujące na cześć XIX Zjazdu Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i XXXV rocznicy Wielkiego Października.

Wspaniałe perspektywy, jakie otworzył przed postępującą ludzkością XIX Zjazd — a w szczególności genialna praca Towarzysza Stalina „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR” i historyczne przemówienie Towarzysza Stalina na Zjeździe — natchnęły nas do walki o dalsze osiągnięcia na drodze budownictwa socjalistycznego, do nieugiętej walki przeciw podżegaczom wojennym, do umacniania

wszechstronnej współpracy gospodarczej i kulturalnej.

Cały naród radziecki z wielką uwagą i radością śledził sukcesy Polski Ludowej.

Nas, ludzi radzieckich, wysłanników naszej wielkiej ojczyzny, znajdujących się za granicą, radością napawa myśl, że naszymi rękami z pomocą polskich robotników, z materiałami i środkami dostarczonych przez Związek Radziecki budujemy Pałac Kultury i Nauki w Warszawie i tym samym pomagamy dźwigać stołce Polski z ruin i zgłuszyć po najędździe faszystowskim.

Zespół budowniczych Pałacu z dumą może zameldować o wykonaniu podjętych na siebie zobowiązań oraz o pomyślnym przebiegu wykonania zadania wyznaczonego przez naszą Partię i Rząd na 1952 rok w zakresie budowy Pałacu Kultury i Nauki w Warszawie.

Niech krzepnie i rozkwita przyjaźń polsko-radziecka! Niech żyje nasza potężna socjalistyczna Ojczyzna! Niech żyje XXXV rocznica Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej! Chwała naszemu wodzowi i nauczycielowi Wielkiemu Stalinowi!

Lud Paryża uczcił rocznicę Rewolucji Październikowej

PARYŻ PAP. Z okazji 35 rocznicy Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej w sali Włodromu Zimowego w Paryżu odbył się wielki wiec, na którym obecnych było przeszło 30 tysięcy osób.

Uczestnicy wiecu powitali oklaskami zjawienie się na trybunie sekretarzy Komitetu Centralnego Francuskiej Partii Komunistycznej Jacques Duclos i Auguste Lecoq oraz innych kierowników partii, przedstawicieli Powszechnej Konfederacji Pracy i francuskich organizacji demokratycznych.

Referat o historycznym znaczeniu Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej wygłosił Jacques Duclos, po czym uczestnicy wiecu

uchwalili jednomyślnie tekst depe-
szy z życzeniami dla narodu radzieckiego i dla Józefa Stalina.

Z całego świata

7 listopada w Albanii została oddana do użytku linia wysokiego napięcia Tirana-Duressi.

W mieście południowo-afrykańskim Kimberley (ośrodek przemysłu diamentowego) doszło do krwawych zażółć. Policja ostrzelała ludność murzyńską. 5 Murzynów zginęło, a 30 odniosło rany.

Od dwóch miesięcy strajkują robotnicy kamieniołomów w Henreux (prowincja Lucca we Włoszech). Na znak solidarności ze strajkującymi zastrajkowali dnia 7 bm. robotnicy wszystkich kopalń marmuru w tej prowincji.

W Austrii zachodniej trwają manewry wojsk amerykańskich. Wojska amerykańskie w czasie manewrów pu-
stoszą pola, niszczą lasy, drogi i mosty. Wywołuje to oburzenie ludności Austrii.

Do Kairu przybył wiceminister obrony USA William Foster, któremu towarzyszy grupa wyższych wojskowych.

Policja japońska przeprowadziła w 40 miejscowościach wyspy Hokkaido rewizję w mieszkaniach członków partii komunistycznej oraz aresztowała 100 osób.

Międzynarodowa konferencja bojowników o pokojowe rozwiązanie problemu Niemiec rozpoczęła obrady w Berlinie

BERLIN PAP. Dnia 8 bm. w godzinach wieczornych w sali „Domu Prasy” w demokratycznym sektorze Berlina nastąpiło otwarcie Międzynarodowej konferencji w sprawie pokojowego rozwiązania problemu niemieckiego. W konferencji bierze udział przeszło 200 przedstawicieli z Francji, Wielkiej Brytanii, Holandii, Belgii, Luksemburga, Szwajcarii, Włoch, Austrii, Polski, Czechosłowacji, Danii, krajów skandynawskich, Finlandii, Niemiec zachodnich, NRD oraz Zagłębia Saary. Na konferencji, poza znanymi bojownikami o pokój, przybyło również wiele osobistości, które dotychczas z najrozmaitszych względów trzymały się z dala od ruchu w obronie pokoju.

Zadaniem konferencji jest przedyskutowanie zagadnień związanych z pokojowym rozstrzygnięciem problemu niemieckiego oraz z zapewnieniem bezpieczeństwa krajów sąsiadujących z Niemcami.

Obrady otworzył członek prezydium komitetu przygotowawczego konferencji Michel Bruguiere (Francja), po czym wśród owacji delegatów powołano prezydium, w skład którego weszli przedstawiciele wszystkich krajów uczestniczących w konferencji.

W imieniu ludności NRD i demokratycznego sektora Berlina powitał delegatów przewodniczący Izby Ludowej, członek delegacji niemieckiej Johannes Diekmann. Podkreślając, że konferencja zgromadziła ludzi najrozmaitszych poglądów politycznych i przekonań religijnych, przedstawiciele najrozmaitszych warstw ludności z szeregu krajów, mówca stwierdza, że wszystkich ich zjednoczyło jedno dążenie i jedno pragnienie — utrzymania i utwardzenia pokoju na świecie. Obecne rozbieżności Niemiec stanowią bowiem poważne zagrożenie pokoju w Europie i dlatego należy uczynić wszystko, aby rozbić temu polowy kres.

Z kolei przemawiał członek prezydium komitetu przygotowawczego konferencji redaktor naczelny francuskiego czasopisma katolickiego „L'Esprit”, Jean-Marie Domenach. W obszernym referacie mówca zanalizował układ w sprawie tzw. armii europejskiej podkreślając, iż stanowi on nie tylko poważne zagrożenie pokoju w Europie, lecz ma również wyraźnie agresywne cele.

Celem tzw. europejskiej wspólnoty obronnej jest wciągnięcie szeregu krajów europejskich do antyradzieckiego bloku militarnego. Uk-

ład ten — oświadczył dalej Domenach — toruje drogę militarzom niemieckim. Protestując kategorycznie przeciwko wskrzeszeniu „zachodnio-niemieckich sił zbrojnych”, Domenach oświadcza: Nie obawiamy się narodu niemieckiego, obawiamy się natomiast przedstawicieli dawnych grup reakcyjnych, które w związku z układem ogólnym i układem o armii europejskiej ponownie dochodzą do głosu i odzyskują stracone pozycje. Domenach wśród burzliwych oklasków wyraża nadzieję, że milujące pokój siły potrafią pokrzyżować agresywne plany imperialistów.

Przed zakończeniem sobotnich obrad przewodniczący Wilhelm Elfes odczytał depeşe powitalną wiceprzewodniczącego Partii Bawarskiej dr Etzla, który zwrócił uczestnikom konferencji odczytanie obrad.

Nowa praca Stalina

wydana w Stanach Zjednoczonych

NOWY JORK PAP. Dziennik „New York Daily Worker” opublikował w specjalnym dodatku pełny tekst pracy Józefa Stalina „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR”.

Ruszyły tramwaje z Krakowa do Nowej Huty

KRAKÓW PAP. W XXXV rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej otwarta została 7,5-kilometrowa linia tramwajowa Kraków — Nowa Huta. Linia ta łączy centrum Krakowa z potężną bramą kombinatu hutniczego, przebiegając przez nowo-hutnickie osiedla, centralny plac Nowej Huty tzw. Ratuszowy, którego zabudowa rozpocznie się już wkrótce oraz przez pas zieleni oddzielający miasto od zakładów produkcyjnych.

Lud Paryża uczcił rocznicę Rewolucji Październikowej

PARYŻ PAP. Z okazji 35 rocznicy Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej w sali Włodromu Zimowego w Paryżu odbył się wielki wiec, na którym obecnych było przeszło 30 tysięcy osób.

Uczestnicy wiecu powitali oklaskami zjawienie się na trybunie sekretarzy Komitetu Centralnego Francuskiej Partii Komunistycznej Jacques Duclos i Auguste Lecoq oraz innych kierowników partii, przedstawicieli Powszechnej Konfederacji Pracy i francuskich organizacji demokratycznych.

Referat o historycznym znaczeniu Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej wygłosił Jacques Duclos, po czym uczestnicy wiecu

uchwalili jednomyślnie tekst depe-
szy z życzeniami dla narodu radzieckiego i dla Józefa Stalina.

Z całego świata

7 listopada w Albanii została oddana do użytku linia wysokiego napięcia Tirana-Duressi.

W mieście południowo-afrykańskim Kimberley (ośrodek przemysłu diamentowego) doszło do krwawych zażółć. Policja ostrzelała ludność murzyńską. 5 Murzynów zginęło, a 30 odniosło rany.

Od dwóch miesięcy strajkują robotnicy kamieniołomów w Henreux (prowincja Lucca we Włoszech). Na znak solidarności ze strajkującymi zastrajkowali dnia 7 bm. robotnicy wszystkich kopalń marmuru w tej prowincji.

W Austrii zachodniej trwają manewry wojsk amerykańskich. Wojska amerykańskie w czasie manewrów pu-
stoszą pola, niszczą lasy, drogi i mosty. Wywołuje to oburzenie ludności Austrii.

Do Kairu przybył wiceminister obrony USA William Foster, któremu towarzyszy grupa wyższych wojskowych.

Policja japońska przeprowadziła w 40 miejscowościach wyspy Hokkaido rewizję w mieszkaniach członków partii komunistycznej oraz aresztowała 100 osób.

ONZ powinna pomóc krajom zacofanym w uwolnieniu się od imperialistycznego wyzysku i dźwignięciu ich gospodarki narodowej

Przemówienie A. Gromyki w Komisji Ekonomiczno-Finansowej

NOWY JORK PAP. W dniu 6 bm. na posiedzeniu Komisji Ekonomiczno-Finansowej Zgromadzenia Ogólnego ONZ wygłosił przemówienie poświęcone rozwojowi ekonomicznemu krajów gospodarczo zacofanych — przedstawiciel Związku Radzieckiego, Andrzej Gromyka.

Sytuacja ekonomiczna wielu krajów gospodarczo zacofanych jest tego rodzaju — powiedział Gromyka — iż obowiązkiem politycznym i moralnym Organizacji jest znalezienie sposobów udzielenia pomocy w rozwoju ich ekonomiki narodowej i w podniesieniu dobrobytu ludności. Mimo ogromnych bogactw naturalnych i olbrzymich rezerw siły roboczej ludności tych krajów znajduje się dotychczas w wyjątkowo ciężkiej sytuacji materialnej, stale cierpi nędzę, a wielu dziesiątkom milionów ludzi grozi śmierć głodowa.

Niezrealizowane rezolucje

Rada Ekonomiczno-Społeczna — powiedział Gromyka — na swej XIII sesji oraz VI sesji Zgromadzenia Ogólnego ONZ uchwaliła rezolucje w sprawie reformy rolnej. Rezolucja ta zalecała rządowi podjęcie kroków w sprawie przeprowadzenia reformy rolnej w interesie chłopów bezrolnych oraz chłopów mało i średnio-rolnych.

Niestety zalecenie to nie zostało dotychczas wykonane. Co więcej — dotychczas nie podjęto żadnych praktycznych kroków, zmierzających do realizacji tego zalecenia. Jasne jest, iż nie można uznać takiej sytuacji za normalną.

Sytuacja krajów gospodarczo zacofanych nie polepsza się, lecz pogarsza. Wiadomo dobrze, że USA i szereg innych wysoko rozwiniętych krajów kapitalistycznych usiłują utrzymać kraje gospodarczo zacofane jako źródła surowców własnej gospodarki oraz jako rynki zbytu swych towarów z wyraźną szkoda dla narodowych interesów krajów zacofanych.

Pod szyldem „pomocy” grabież i agresja

Jestem świadkiem często powtarzających się oświadczeń — kontynuował Gromyka — jakoby „pomoc” w ramach osławionego czwartego punktu programu Trumana była wyrazem „bezinteresowności” USA. Oświadczenia te nie mają jednak nic wspólnego z rzeczywistością. Porozumienia, zawarte przez Stany Zjednoczone z krajami gospodarczo zacofanymi w sprawie wspomnianej „pomocy” oraz cała praktyka realizacji tych porozumień świadczą, iż tzw. „pomoc” w ramach czwartego punktu programu Trumana w rzeczywistości nie jest niczym innym jak tylko specjalną formą ekspansyjnej polityki amerykańskich bankierów i przemysłowców, zmierzających do rozciągania jeszcze ściślej kontroli nad gospodarką narodową — i nie tylko nad nią — krajów zacofanych gospodarczo oraz do jeszcze większego podporządkowania tych krajów dyktatowi Wall Street.

Jak wiadomo — kontynuował Gromyka — niektóre kraje gospodarczo zacofane odrzuciły propozycje USA w sprawie „pomocy” w ramach czwartego punktu programu Trumana. Są to: Syria i Chile. Tygodnik angielski „Economist” z 1 marca br. donosił, że Indonezja także odrzuciła amerykańską pomoc wojskową, ponieważ została ona zaproponowana na warunkach nie do przyjęcia. Również Burma i Iran nie okazały chęci zawarcia z USA porozumienia w sprawie „pomocy”.

W wypadkach, gdy kraje zacofane gospodarczo przejawiają pewną niezależność i niechęć do podporządkowania się nieuczciwemu i zewnętrznemu warunkom — kontynuował Gromyka — ze strony USA rozlegają się pod adresem tych państw groźne okrzyki, podejmowane są również wobec nich represyjne kroki w celu zmuszenia do uległości. Za programem „pomocy” w ramach czwartego punktu, jak również poza nim — kontynuował delegat radziecki — kryją się wyraźne wojenno-strategiczne żądania USA w Afryce wschodniej, Azji, na Bliskim i Środkowym Wschodzie oraz w innych rejonach świata.

Wszystko to dowodzi — oświadczył Gromyka — że propaganda uprawiana przez oficjalne kółka USA w związku z czwartym punktem programu Trumana nie ma nic wspólnego z zadaniami Organizacji Narodów Zjednoczonych i z zasadami Karty NZ.

Lokata kapitałów srodkiem u armowania narodów

Podczas omawiania problemu „pomocy” krajom zacofanym, słyszy się niekiedy oświadczenia, jakoby słaby

wiązuje Filipiny do uchylenia wszelkich ograniczeń importu towarów amerykańskich i zwalnia ten import od wszelkich cel. Jednocześnie Stany Zjednoczone stosują wysokie taryfy celne wobec eksportu filipińskiego.

Czyż wszystkie te bezsporne fakty, dotyczące charakteru tzw. „pomocy amerykańskiej” choćby w najmniejszym stopniu podważają przemawiający w Komisji Ekonomiczno-Finansowej przedstawiciel amerykański? Bynajmniej! Co więcej, przemówienie jego raz jeszcze wykazało, iż rząd Stanów Zjednoczonych również na obecnej sesji usiłuje wprowadzić w błąd narody krajów zacofanych gospodarczo co do prawdziwych celów najrozmaitszych amerykańskich programów „pomocy” dla tych krajów.

Stany Zjednoczone i ich sojusznicy z bloku atlantyckiego mobilizują swe zasoby materialne i techniczne, aby móc zwiększyć produkcję wojenną. Tym właśnie celem służy osławiony plan Schumana, zmierzający do militarystyki ekonomicznej krajów zachodnio-europejskich, do mobilizacji zasobów węgla i stali tych krajów.

W tych wojenno-strategicznych planach bloku atlantyckiego doniosłe miejsce zajmuje wskrzeszenie militarystyki w Niemczech zachodnich.

Obóz socjalizmu wciela w życie zasadę równości

Związek Radziecki — stwierdził Gromyka — domaga się stanowczo, aby stosunki ekonomiczne i handlowe z krajami zacofanymi gospodarczo sprzyjały rozwojowi ich przemysłu narodowego, rolnictwa i transportu. Wymiana handlowa i wspólna praca w dziedzinie ekonomicznej, technicznej i w dziedzinie kultury między Związkiem Radzieckim a europejskimi krajami demokracji ludowej, między Związkiem Radzieckim a Chińską Republiką Ludową opierają się na zasadzie równości i wzajemnego poszanowania interesów oraz sprzyjają nieustannemu rozwojowi ekonomiki tych państw.

Sytuacji ekonomiki w krajach zacofanych gospodarczo, doprowadzonych do nędzy przez politykę rozbiórczą państw kolonialnych i zależnych, można by przeciwstawić obraz nieustannego postępu i rozwoju szeregu krajów demokratycznych Europy i Azji, które nie otrzymują — jak wiadomo — „pomocy” amerykańskiej z tytułu 4 punktu programu Trumana.

na i innych okoliczności amerykańskich. Kraje — w rezultacie mobilizacji swych własnych wysiłków i zasobów, w rezultacie normalnych stosunków ekonomicznych i handlowych między sobą nieustannie rozwijają swe siły wytwórcze, zdecydowanie kroczą drogą wszechstronnego postępu gospodarczego i społecznego.

Oto fakty — stwierdził Gromyka — których wymowa jest silniejsza, aniżeli wszelkie oświadczenia oficjalnych przedstawicieli Stanów Zjednoczonych o „pomocy” amerykańskiej dla krajów zacofanych.

Dwie linie rozwoju ekonomicznego

W dalszym ci się swego przemówienia Gromyka omówił wspaniały rozwój gospodarczy krajów demokracji ludowej oraz ogromne sukcesy, które osiągnął Związek Radziecki we wszystkich dziedzinach socjalistycznej gospodarki i kultury. Widzimy więc — mówił dalej Gromyka — dwie wręcz przeciwstawne linie rozwoju ekonomicznego. Jest to z jednej strony linia rozwoju państw kapitalistycznych, z których główne, a przede wszystkim Stany Zjednoczone, wkroczyły na drogę wyścigu zbrojeń i nie tylko nie udzielały pomocy krajom słabo rozwiniętym, lecz przeciwnie dążyły je ekonomicznie i politycznie, z drugiej zaś strony — linia rozwoju Związku Radzieckiego i krajów demokracji ludowej, linia, u której podstaw leży pokojowa praca twórcza.

Bez dyskryminacji i dyktatu

Związek Radziecki uważa, że program pomocy ekonomicznej i finansowania rozwoju ekonomicznego krajów gospodarczo zacofanych powinien zmierzać przede wszystkim do rozbudowy ich przemysłu narodowego, a w żadnym razie nie powinien być uwarunkowany żądaniem przynajmniej przysięgi politycznej, ekonomicznych i innych, krajom udzielającym pomocy.

Związek Radziecki wychodzi z założenia, że ważną formą skutecznej pomocy ekonomicznej krajom słabo rozwiniętym jest przede wszystkim rozszerzenie ich normalnych kontaktów handlowych i stosunków ekonomicznych z innymi krajami — bez dyskryminacji, bez ingerencji w sprawy wewnętrzne tych krajów, bez dyktatu z zewnątrz.

10—17 listopada obchodzić będziemy Międzynarodowy Tydzień Studenta

WARSZAWA PAP. W dniach 10—17 bm. studenci polscy wraz z postępowymi studentami całego świata uroczysto obchodzą Międzynarodowy Tydzień Studenta.

Obchód Międzynarodowego Dnia Studenta i Międzynarodowego Tygodnia Studenta, datuje się od 17 listopada 1938 r., gdy po zajęciu Czechosłowacji przez hitlerowców zamknięte zostały uniwersytety i wyższe uczelnie tego kraju. Od tego czasu dzień 17 listopada oraz tydzień w dniach 10—17 listopada — obchodzony jest przez postępowych studentów całego świata pod hasłami walki z faszyzmem i międzynarodowej solidarności studentów w walce o pokój i lepszą przyszłość.

Tegoroczny Międzynarodowy Tydzień Studenta obchodzony będzie przez całą postępową młodzież świata pod hasłem wysuniętym przez VI sesję Rady Międzynarodowego Związku Studentów w Bukareszcie: „Student, łącz się w walce o pokój, niezależność narodową i demokratyczne nauczanie”.

Międzynarodowy Tydzień Studenta przebiegać będzie w Polsce w br. pod znakiem mobilizacji szerokich rzesz studentów w przygotowaniu do Kongresu Narodów w Obronie Pokoju i Międzynarodowej Konferencji w Obronie Praw Młodzieży, która odbędzie się w 1953 r.

Sprawa Kaszmiru i księstwa Dżammu w Radzie Bezpieczeństwa

NOWY JORK PAP. Rada Bezpieczeństwa ONZ zebrała się 6 bm. celem rozpatrzenia problemu sporu między Indiami a Pakistanem o Kaszmir i księstwo Dżammu.

Posiedzenie Rady otworzył kuomintangowiec, zasiadający w Radzie dzięki poparciu USA, Anglii i innych członków bloku amerykańsko-angielskiego.

Delegat radziecki Zorin złożył oświadczenie, stwierdzając, że delegacja ZSRR uważa obecność przedstawicieli kilku kuomintangowskiej w Radzie Bezpieczeństwa za nielegalną, albowiem klika ta nie reprezentuje Chin. Przedstawicielem Chin w ONZ może być jedynie osoba, delegowana przez legalny rząd chiński, tj. przez Centralny Rząd Ludowy Chińskiej Republiki Ludowej.

Delegat brytyjski, Jebb złożył w imieniu Anglii i USA wspólny projekt rezolucji w sprawie Kaszmiru. Ponieważ żaden z delegatów nie zapisał się do głosu w dyskusji, posiedzenie Rady Bezpieczeństwa zostało odroczone.

Przemysł cukierniczy zrealizował zadania 3 lat Sześcioletki

WARSZAWA PAP. W wyniku systematycznego przekraczania miesięcznych planów produkcyjnych i utrzymywania rytmiczności produkcji, przemysł cukierniczy zameldował o wykonaniu do dnia 3 bm. 102,7 proc. zadań produkcyjnych trzech lat Planu 6-letniego.

Zaostrzają się tarcia w dowództwie atlantyckich sił zbrojnych

NOWY JORK PAP. Korespondent agencji „Overseas News” w depeszy z Paryża opublikowanej w dzienniku „Gazette and Daily”, pisze o sprzecznosciach między przedstawicielami Stanów Zjednoczonych a przedstawicielami Europy zachodniej w sztabie dowództwa sił zbrojnych bloku atlantyckiego.

General Ridgway i marszałek Montgomery — stwierdza korespondent — nie mogą się pogodzić. Marszałek Montgomery był niezadowolony, że Ridgway wyjeżdżając do Grecji i Turcji, nie zabrał ze sobą ani jednego przedstawiciela Anglii. Według Montgomery’ego, jego rodacy w sztabie Ridgway’a są usuwani w cień. Sądząc ze słów korespondenta Montgomery jest również niezadowolony z tendencji generała Norsteda do podejmowania decyzji bez uzgodnienia ich z Anglikami.

Montgomery prosi o pogłoski, jakoby chciał odejść, lecz prawdopodobnie uczyni to, gdy tylko znajdzie odpowiedni pretekst.

W dalszym ciągu artykułu korespondent podkreśla, że różnice między Ridgway’em a marszałkiem francuskim Juinem dochodzi do nieporozumień.

Włodzimierz Reczek przewodniczącym GKFF

WARSZAWA PAP. Prezydent Rzeczypospolitej odwołał ze stanowiska przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej Józefa Faruge. Prezydent Rzeczypospolitej mianował przewodniczącym Głównego Komitetu Kultury Fizycznej Włodzimierza Reczka, dotychczasowego zastępcę kierownika Wydziału Organizacyjnego KC PZPR.

Prezes Rady Ministrów mianował Michała Jekielę, Feliksa Kędziorkę i Pawła Procka wiceprzewodniczącymi Głównego Komitetu Kultury Fizycznej.

Delegacja artystów polskich opuściła Pekin

PEKIN PAP. Jak donosi Agencja Nowych Chin, polska delegacja kulturalna, która hawila w Chinach, opuściła Pekin udając się samolotem do kraju.

Artyści polscy podczas swego pobytu w Chinach wystąpili z szeregiem koncertów w Pekinie, Nankinie, Szanghaju, Hangzhou, Kantonie i w innych miastach. Spotkali się oni z przedstawicielami literatury, artystami, pedagogami oraz odwiedzili fabryki, wsie, szkoły i teatry.

Antypolska dywersja

Ksiądz biskup Adamski ciężko przeżył dzień wielkiego zwycięstwa narodu polskiego, dzień wyborów, kiedy to 99,8 proc. Polaków głosowało na listę Frontu Narodowego. Głosowała więc i miasto za Polską tak silną, by nie ośmielił się nigdy zagrozić naszej niepodległości żaden hitlerowiec. A ksiądz biskupowi wcale na tym nie zależy, gdyż zawsze utrzymywał dobre stosunki z hitlerowcami. Dlatego był żywo zrywany wspaniałej manifestacji patriotycznej, jaką były nasze wybory.

Dlatego to ks. biskup Adamski wraz ze swymi pomocnikami biskupami Bieńkiem i Bednarzem postanowił podjąć własną akcję. W poniedziałek, 27 października z jego polecenia w kościołach diecezji katowickiej zbierano podpisy w sprawie nauk religijnych pod jego dyktando.

Ks. biskupowi dziwnie niedopasowała pamięć wówczas, gdy rozpoczął swoją prowokacyjną akcję. Zapomniał, że dnia poprzedniego naród wybrał Sejm i dlatego wymieniał w swym elaboracie Krajową Radę Narodową jako najwyższą władzę w kraju. Zapomniał — boć widać irytacja i wściekłość osłabiają pamięć — że Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej gwarantuje swobodę wyznania i praktyk religijnych, gwarantuje wolność sumienia i wyznania, nie pozwala na obrażanie uczuć religijnych ludzi wierzących i — tu pamięć biskupa szczególnie zawiodła — nie pozwala na nadużywanie spraw wiary dla celów politycznych.

Ksiądz biskup Adamski wystąpił w imieniu tej garstki wrogów, którzy głosowali przeciwko programowi Frontu Narodowego. Wystąpił w imieniu agentów imperializmu amerykańskiego, w imieniu kanclerza Adenauera, rezydującego

w Bonn, w imieniu hitlerowskich generałów Guderiana i Mansteuffa, przygotowujących agresję przeciwko naszemu Ziemom Zachodnim. W ten sposób ks. biskup Adamski zbierał podpisy w rzeczywistości przeciw jednemu narodzi polskiego, jednemu wierzącym i niewierzącym, jednemu partyjnym i bezpartyjnym, przeciw Polsce silnej i zasobnej, za poparciem hitlerowskich roszczeń do naszego Ziemi Zachodnich.

Nie pierwszy to raz zdarza się w historii naszej, iż dostojnik kościoła występuje gorliwie w interesie niemieckiego imperializmu.

Ksiądz prymas Ledóchowski w sierpniu 1966 roku zakazał na ziemach zaboru pruskiego śpiewania pieśni „Boże coś Polskę” nakazał natomiast odśpiewać w kościołach „Te Deum” w dniu urodzin króla pruskiego. Sufragan poznański Likowski w roku 1904, w 2 lata po wypadkach we Wrześni, gdzie katowano dzieci polskie za domaganie się nauki w języku polskim, zarządził modły na intencję powołania do władzy cesarza Wilhelma, który tłumił wówczas krawo bunt murzyński w koloniach niemieckich w Afryce.

Ksiądz biskup Adamski niewątpliwie zna niestawne dzieje prymasa Ledóchowskiego i biskupa Likowskiego. Trzeba mu jednak przyznać, że prześcignął tych dostojników kościoła w lojalności wobec imperializmu niemieckiego.

Był on chyba pierwszym człowiekiem, posiadającym obywatelstwo polskie, który publicznie zgłosił swoją uległość, lojalność — ba! oddanie okupacyjnemu władzom hitlerowskim 13 września 1939 roku kiedy naród nasz krwawił w łączących się jeszcze strasznych bojach tragicznej kampanii. Biskup katowicki, ksiądz Adamski ogłosił list pasterski do wiernych zachęcając się od słów: „Liebe Christen! Cóż zalecał pasterz? Postulujemy”.

„Miłi chrześcijanie, współpracujcie uczciwie z władzami niemieckimi. Dopilnujcie, jak dobrzy chrześcijanie i obywatele, wszystkich ustaw i rozporządzeń niemieckich władz wojskowych i cywilnych. Ufajcie bezwzględnie organom mianowanym w waszych gminach przez władze niemieckie!”

Nie wątpimy, że szef gestapo w Katowicach z zadowoleniem zapoznał się z treścią listu księdza biskupa. Przybył mu nie lada sojusznik.

W maju 1940 roku, wówczas więc, kiedy w barakach Dachau i Oranienburga cierpieli i ginęli dziesiątki tysięcy patriotów: robotników, chłopów, inteligentów, wówczas kiedy w Dachau umierali profesorowie Uniwersytetu Jagiellońskiego, wówczas kiedy katowano tam wielu księży za ich wierność Ojczyźnie, ksiądz biskup Adamski pisał rzecz jasną w języku niemieckim „Erlaß” następującej treści:

„1. W górnośląskiej części diecezji katowickiej od dnia 3 czerwca br. zasadniczo zostają zniesione niedzielę i dni powszednie nabożeństwa z kazaniami i śpiewem w języku polskim. Zarządzenie to obejmuje także nabożeństwa dodatkowe, jak niezpory, nabożeństwa majowe, Najświętszego Serca Jezusowego, różańcowe, drogi krzyżowe...”

2. Zebrania wszystkich kościelnych stowarzyszeń (trzęcie zakonnych, kongregacji i sodalicy, matki chrześcijańskie), odbywają się w języku niemieckim.”

I w tym wypadku, nie ulega wątpliwości, że zarządzanie księdza biskupa zostało przywołane z najwyższym uznaniem przez Himmlera, Goebbelsa i innych członków brunatnego reżimu.

Po zmiążdżeniu hitleryzmu ksiądz biskup Adamski pozostał wierny hitlerowskiej „wielkiej rzeczy”. Kiedy sąd polski rozpatry-

wał zbrodnie biskupa Spletta z Gdańska, człowieka, który wysłał setki księży polskich do koncentracyjnych obozów, w obronie hitlerowskiego polakożercy stanął właśnie ksiądz Adamski.

Akcja księdza biskupa Adamskiego, w poniedziałek 27 października zyskała mu zapewne jeszcze więcej sympatii ze strony hitlerowców, którzy zajęli niemal wszystkie rządy o stanowiska w Bonn. Wdzięczni mu są za to, że usiłował osłabić Polskę przez próbę szluzowego podsypania waśni religijnych. Wdzięczni mu są za to, że zrobił to właśnie na Śląsku, na który ostrą sobie hitlerowcy swoje kły.

Ksiądz biskupowi Adamskiemu wdzięczny jest zapewne także i Watykan, który nieustraszenie organizuje antypolskie, rewizjonistyczne akcje, publicznie deklaruje się po stronie hitlerowców. Wdzięczni są księdzu biskupowi Adamskiemu zapewne także imperialiści amerykańscy, finansujący każdą antypolską, rewizjonistyczną kampanię.

Ale ksiądz biskup Adamski, ważąc się na rozpoczęcie akcji wymierzonej przeciwko narodowi polskiemu, ważąc się na czyn godny targowiczania, ścignął na swoją głowę powszechne oburzenie i potępienie całego społeczeństwa. Ksiądz biskup Adamski, przed wojną członek Rady Nadzorczej Banku Spółek Zarobkowych, „Cegielskiego” i wielu innych bogatych spółek akcyjnych i banków, przedwojenny p.o. obrońca interesów fabrykantów, nie żwii przy jawnym uczuciu wobec Polski sprawiedliwości społecznej, Polski robotników, chłopów, inteligentów. Jeśli więc ksiądz biskup zasiał burzę, niech umie dostrzec, że gro mu potępienia ze strony naszego społeczeństwa zrodziły się z polskości patriotyzmu. Dywersja i prowokacja nie uda się i nie po-
placa.

Niech żyje przyjaźń sportowców Polski i Związku Radzieckiego

ROZWÓJ KULTURY FIZYCZNEJ W ZSRR sprawą całego narodu

ZWYCIĘSKA Rewolucja Październikowa stworzyła niewyčerpane możliwości rozwoju sportu wśród narodów Związku Radzieckiego. Partia komunistyczna i rząd radziecki od początku uważały kulturę fizyczną za niezwykle ważną sprawę państwową i otaczały ją troskliwą opieką.

Uchwała KC WKP(b) z 13 lipca 1925 roku mówi: „W warunkach państwa radzieckiego kultura fizyczna ma znaczenie nie tylko zdrowotne i wychowawcze, ale jest ona także potężnym środkiem skupienia w przodujących organizacjach masowych i zawodowych szerokich mas pracujących miast i wsi, gdzie biorą one aktywny udział w życiu społeczno-politycznym”.

Tak szerokie ujęcie istotnego znaczenia kultury fizycznej stało się możliwe tylko w socjalistycznym państwie, które stawia sobie za cel troskę o człowieka, o wszechstronny rozwój jego intelektualny i fizyczny. W Związku Radzieckim jednym ze środków socjalistycznego wychowania.

Cele radzieckiej kultury fizycznej różnią się zasadniczo od celów jakie stawiane są przed sportem w państwach kapitalistycznych.

W odróżnieniu od sportu burżuazyjnego, służącego wywołaniu dreszczu emocji i podsygnięciu brutalnych instynktów, kultura fizyczna i sport w Związku Radzieckim są ogólnonarodową i państwową sprawą, służącą budownictwu lepszemu jutra narodu. Dlatego też wszystkie organizacje sportowe biorą aktywny udział w życiu społeczno-politycznym i gospodarczym państwa i pomagają w wychowaniu gorących patriotów radzieckiej ojczyzny, aktywnych budowniczych społeczeństwa komunistycznego.

Wysoki poziom ideologiczny, siła woli, dyscyplina moralna i hart fizyczny — oto charakterystyczne cechy, którymi odznaczają się sportowcy radzieccy. Wychowanie sportu radzieckiego znamionuje uczciwość, odwaga i głęboki patriotyzm. Być gotowym do pracy i obrony socjalistycznej ojczyzny, brać aktywny udział w budowie społeczeństwa komunistycznego — oto obowiązki sportowca radzieckiego.

Sportowcy radzieccy gdziekolwiek pracują: w fabryce, zakładzie przemysłowym, kopalni, kolchozie, gdziekolwiek trenują lub występują: na bieżni, boisku, pływalni czy ringu — zawsze czynią to z maksymalną ambicją i wytrwałością.

System radzieckiego wychowania fizycznego kształtuje młode pokolenie płomiennych patriotów ojczyzny, pełnych radości życia, odważnych, nieustraszonych w osiągnięciu celów, wytrwałych i zdolnych do pokonywania wszelkich przeszkód. Dla sportowca radzieckiego nie ma i nie może być spraw ważniejszych niż sprawa jego narodu i ojczyzny.

W ciężkich latach wojny sportowcy radzieccy wraz z całym narodem bohatercko walczyli przeciw hitlerowskiemu najeźdźcy, broniąc honoru, wolności i niepodległości ojczyzny.

W Kraju Rad, gdzie tak wysoko cenili się osiągnięcia w dziedzinie nauki, techniki, literatury, sztuki i przemysłu — równie wysoko cenili się i osiągnięcia ludzi sportu. Dlatego też sportowcy radzieccy doskonale zdają sobie sprawę, że każde ich zwycięstwo

raz lepszych wyników i zwycięstw.

Każde nowe zwycięstwo, nowy rekord i nowe osiągnięcie sportu radzieckiego — to przede wszystkim zwycięstwo radzieckiego systemu wychowania fizycznego i kultury socjalistycznej. Zwycięstwa te zawdzięcza sport radziecki w pierwszym rzędzie codziennej trosce i opiece partii i rządu radzieckiego i osobistej pieczy wielkiego wodza narodu radzieckiego Towarzysza Stalina.

Depesza GKRF do Wszechzwiązkowego Komitetu do Spraw Kultury Fizycznej i Sportu

WARSZAWA PAP. Z okazji XXXV rocznicy Wielkiej Rewolucji Październikowej, Główny Komitet Kultury Fizycznej i Sportu przy Radzie Ministrów ZSRR w Moskwie,

„Z okazji XXXV rocznicy Wielkiej Rewolucji Październikowej przesyłamy Wam życzenia jeszcze wspanialszych osiągnięć w dziedzinie rozwoju kultury fizycznej i sportu.

Osiągnięcia Waszych sportowców i ich sukcesy są wielkim wkładem w dzieło budownictwa komunizmu i walki o pokój na całym świecie. Sportowcy polscy, zjednoczeni we Frontie Narodowym w myśli wskazań swego nauczyciela Bolesława Bieruta, czerpiąc wzory z Waszego przodującego w świecie sportu, budują ludowy sport polski w służbie pokoju i socjalizmu.

Sportowcy polscy jeszcze bardziej będą pogłębiać przyjaźń ze sportowcami radzieckimi.

NIECH ŻYJE NIEROZERWALNA PRZYJAŹN NARODU POLSKIEGO Z NARODAMI ZWIĄZKU RADZIECKIEGO!

NIECH ŻYJE CHORAŻY ŚWIATOWEGO OBOZU POKOJU — WODZ MAS PRACUJĄCYCH CAŁEGO ŚWIATA — WIELKI STALIN.

Wspaniała walka Stefaniuka

Gwardia Gdańsk — CWKS Warszawa 8:12

Prawie 4 tysiące widzów, którzy przybyli do hali Budowlanych we Wrzeszczu na spotkanie piśkarskie o mistrzostwo pierwszej Ligi pomiędzy reprezentacją CWKS Warszawa a miejscową Gwardią, oglądało boks, jakiego już dawno na Wybrzeżu nie widziano.

Poszczególne spotkania dostarczyły spodziewanych emocji. Nie w tym dniu, gdyż na ringu ujrzelimy prawie we wszystkich wagach reprezentantów wspaniałych kandydatów do reprezentacyjnej drużyny Polski przed meczem międzypaństwowym z Finlandią. Szczególnie bezpośrednie pojedynki pomiędzy Wozniakiem a Stefaniukiem, Antkiewiczem a Soczewiskiem, Krawczykiem i Musiałem oraz Gościńskim i Węgrzyńskim, które wykazały miary, kto dierzy prym w danej kategorii, trzymały w napięciu przez wszystkie rundy widzów, a rzędnie oklaski były nagrodą za wysiłek pięściarzy.

Po powitanu zespołów olimpijskich Krawczyk w krótkich słowach przedstawił zebrany wspaniały rozwój sportu w Kraju Rad, po czym wniósł okrzyk na cześć sportu i sportowców Związku Radzieckiego.

Już przed walką gdańszczanie oddali wojskowemu dwa punkty z powodu braku zawodnika w wadze muszej. Kukier (CWKS) oczekiwał przepisowy czas w ringu, po czym w w. kugielce skrzyżowali rekawice. Wozniak (CWKS) i Stefaniuk. Od pierwszego uderzenia gongu Wozniak atakuje, jest szybszy, jednak bije niecelnie. Gwardzista walczy spokojnie i pięknie kontruje. W drugim starciu inicjatywę przejmują Stefaniuk. Walka jest zaciekła i coraz częściej prowadzona w zwarcu. W ferowej walce Wozniak atakuje głową, za co otrzymuje napomnienie. Trzecie starcie, to nieustanne trzymanie się względnie pochwały. Obydwaj zawodnicy kończą walkę wyczerpani. Zwyciężył jednogłośnie na punkty Stefaniuk, zdobywając tym samym miejsce w reprezentacji Polski.

Krótki przebieg miała walka w wadze piśkarskiej. Kruza (CWKS) ma rację przewagę nad Pachlą i sędzia głośno przerwa walkę. Zwyciężył Kruza przez tko. w pierwszym starciu.

W w. lekkiej spotkali się Soczewinski (CWKS) i Antkiewiczem. Wicemistrz olimpijski rozstrzygnął to spotkanie na swoją korzyść przekonywająco, przy czym sędziowie punktowali 60:53, 60:53, 60:50 dla Antkiewicza.

Sensacyjnie rozpoczęło się spotkanie w wadze lekkopółśredniej pomiędzy Kuźmińskim (CWKS) i Bekiem. Oto bowiem prawy sierp Kuźmińskiego rzucił na deski Peka. Tylko nieporozumienie z gongiem w czasie liczenia uratowało tego zawodnika przed nokautem. W następnych starciach przewagę uzyskał Pek. W trzecim starciu Pek panuje niepodzielnie na ringu, Kuźmiński ustawicznie trzyma, za co zostaje zdyskwalifikowany.

W półśredniej Stanikowski (CWKS) zwyciężył jednogłośnie na punkty Wysockiego. O zwycięstwie warszawiaka zdecydował tu druga runda. W lekkośredniej spotkali się mistrzowie sportu Musiał (CWKS) i Krawczyk. Krawczyk, mimo iż nie znajduje się w najlepszej formie, umiejętnie stopował chaotyczne ataki Musiała, który w trzecim starciu otrzymał napomnienie za trzymanie, co zaważyło na końcowym wyniku. Zwyciężył Krawczyk. Sędziowie punktowali 59:58, 58:57, 58:57.

W średniej Borkowski (Gwardia) po wysoko przegranej pierwszej rundzie

zde pódal się w przerwie Piśkowskemu (CWKS).

W półciężkiej Grzelak (CWKS) natrafił w Michałaku na twardego przeciwnika. Gwardzista nie ułaski się reprezentanta Polski i przez trzy starcia dzielnie stawiał mu opór. Zwycięstwo Grzelaka było tu jednogłośnie. Spotkanie w wadze ciężkiej pomiędzy Gościńskim (CWKS) a Węgrzyńskim zakończyło się remisem, co gwardzista uzyskał choć remis w niedzielnym spotkaniu. Obydwaj zawodnicy walczyli w pierwszym starciu ostro, Gościński jest jednak szybszy i minimalnie wygrywa rundę. W drugim

W walce o Puchar Polski

Budowlani zwyciężają OWKS Wrocław 2:1

Po ostatnich niepowodzeniach reprezentantów Wybrzeża w rozgrywkach o mistrzostwo I Ligi i o Puchar Polski (Gwardia, Stal i Kolejjarz) sympatycy piłkarski z niepokojem oczekiwali wyniku spotkania Budowlanych (Gdańsk) i OWKS — Wrocław, które zdecydować miało czy nasze województwo pod koniec sezonu piłkarskiego reprezentowane będzie w walce o najwyższą nagrodę, jaką jest Puchar Polski.

Niedzielną zwycięstwo Budowlanych 2:1 (1:0) nad wrocławskimi wojskowymi, pozwoli nam oglądać

w Gdańsku szereg spotkań ulubieńców miejscowej publiczności. Już w przyszłą niedzielę przeciwnikiem Budowlanych będzie beniaminek pierwszej Ligi piłkarskiej — drużyna Budowlanych z Opolą.

Spotkanie wrocławskie było ciężkie. Pierwsza połowa upłynęła pod znakiem przewagi wojskowych, którzy jednak nie potrafili jej wykorzystać i zmusić do ubospobienia Grunera do kapitulacji. W tym okresie gry Goździk przejąwszy po danie Baszkiewicza zaskakującą głową zdobył dla Gdańszczan prowadzenie.

Flota (Gdynia) jedną nogą w II Lidze

Oczekiwane przez miłośników piłkarską spotkanie pomiędzy mistrzem gdańskiej klasy wojewódzkiej — Flotą a Kolejjarzem Gdańsk, mające zdecydować, która z tych drużyn reprezentować będzie Wybrzeże obok Stali, w rozgrywkach II ligi piłkarskiej.

Pierwsze zwycięstwo koszykarzy Spójni

Miła niespodzianka sprawił wczorajszym zwolennikom koszykarzy gdańskiej Spójni, zwyciężając w spotkaniu ligowym Spójnię z Łodzi w stosunku 74:42 (26:13).

Drużyna gdańska po ostatnich niepowodzeniach w rozgrywkach ligowych zagrała tym razem bardzo ambitnie, walcząc zaciekłe przez cały czas meczu o każdą piłkę.

Pierwsze kosze strzelił Łódzianin, ale już po 4 minutach gry stan meczu brzmiał 11:2 dla gospodarzy. Od tej chwili zespół gdański zdecydowanie panował na boisku, likwidując łatwo nieliczne ataki Łódzian.

Cała drużyna gdańska zagrała do brzo, a na specjalne wyróżnienie zasługuje jedynie Appenheimer ze względu na ilość strzelonych koszy-

zakończyło się zwycięstwem Floty 2:1 (2:0).

Mecz ten rozegrany został w anormalnych warunkach. Ulewny deszcz zamienił boisko w jedno bajoro, zaś porwisty wiatr kierował piłki w różnych kierunkach, niż to zamierzali piłkarze. Zwyciężyła w takich warunkach drużyna, która lepiej potrafiła dostosować się do terenu. Marynarze operowali długimi podaniami i nie bawiąc się w kombinacje strzelali na bramkę. Kolejjarze natomiast bawili się w zawile kombinacje, z których niestety wobec przytoczonych wyżej warunków atmosferycznych bramki nie padały.

Pierwsza połowa upłynęła pod znakiem przewagi grających z wiatrem zawodników Floty, którzy też ze strzału Dybala i Grabowskiego zdobyli dwie bramki. Po przerwie przewagę kolejjarze, jednak zdobywając zaledwie jedną bramkę przez Duraję, który egzekwował rzut wolny.

Składy drużyn: WKS FLOTA: Niewiadomski, Wróbel, Fomalczuk, Szpada, (Wicher), Potempa, Grabowski, Słomka, Sroka, Dybala, Witkowski, Kik.

KOLEJARZ: Kłos, Cholewczyski, Bielecki, (Malon), Szyndler, Katulski, Murawski, Sławski, Kruza, Dura, Jaworski, Gładysz.

Sędziów: Łopczyński (Bydgoszcz).

Unia — Ogniwo 2:2 w spotkaniu towarzyskim

Wobec szalejącej na Śląsku śnieży, spotkanie piłkarskie pomiędzy mistrzami grup I Ligi Unią Chorzów i Ogniwo Bytom o zaszczytny tytuł mistrza Polski nie doszło do skutku. Obydwie zespoły rozegrały natomiast spotkanie towarzyskie, które zakończyło się wynikiem 2:2 do przerwy 1:0.

Pierwsze finałowe spotkanie pomiędzy tymi drużynami rozegrane zostanie dopiero w środę, zaś drugie w niedzielę, dnia 16 bm.

Stal Gdańsk — Unia Gdynia 6:0

Rozegrane w Gdyni spotkanie piłkarskie o puchar WKFF pomiędzy II-ligową Stalą gdańską a Unią Gdynia zakończyło się zdecydowanym zwycięstwem Stali 6:0.

W NUMERZE JUTRZESZYM, 11 LISTOPADA BR. ROZPOCZYNAMY

WIELKI KONKURS „GŁOSU WYBRZEŻA”

„CZY ZNASZ ZWIĄZEK RADZIECKI — KRAJ NASZYCH PRZYJACIOŁ”

REGULAMIN KONKURSU

- 1) W konkursie mogą uczestniczyć WSZYSCY czytelnicy „Głosu Wybrzeża”.
- 2) W okresie od 11 listopada do 2 grudnia 1952 r. ogłoszonych zostanie na łamach „Głosu Wybrzeża” 10 zadań konkursowych, oznaczonych kolejnymi numerami od 1 do 10.
- 3) Do wszystkich zadań dołączone będą kupony konkursowe, które należy wycinać i zachować do chwili zakończenia konkursu.
- 4) Z chwilą ogłoszenia ostatniego z zadań, kupony te — po ich wypełnieniu — należy przesyłać w zaklejonej kopercie na adres redakcji „Głosu Wybrzeża” (Gdańsk, Targ Drzewny 3/7) z adnotacją „Konkurs”.
- 5) Ostateczny termin nadsyłania kuponów z rozwiązaniami upływa dnia 8 grudnia br. (decyduje data stempla pocztowego).
- 6) Liczne i wartościowe nagrody rozlosowane będą wśród tych wszystkich uczestników konkursu, którzy rozwiązały prawidłowo co najmniej 7 spośród 10 zadań. Najlepsze rozwiązania jednostkowe będą również nagrodzone.
- 7) Rozwiązanie wszystkich zadań konkursowych podamy w numerze z dnia 10 grudnia br.
- 8) Publiczne losowanie nagród i ich rozdanie odbędzie się w poniedziałek 15 grudnia br.
- 9) Wśród liczących nagród, których pierwszą listę opublikowaliśmy przed kilku dniami, znajdują się:

— **MOTOCYKL** —
— **RADIOODBIORNIK** —
— **KOMPLET MEBLI** —
i wiele innych.

A oto DRUGA lista nagród, z wyszczególnieniem ofiarodawców:

11. ROWER — Centralny Zarząd PMH.
12. KUPON WELNY NA SUNKIĘ — Dyrekcja MHD w Gdańsku.
13. KOMPLET KRYSTAŁÓW DO CIAST — Dyrekcja PDT w Gdańsku.
14. GITARA — Spółdzielnia „Ton” w Sopocie.
15. HAFT KASZUBSKI — Pow. Spółdzielnia Przemysłu Ludowego i Artystycznego w Kartuzach.
16. WARCHLAK o wadze 40 kg — Zarz. GS „Samopomoc Chłopska” w Dzierżgoniu.
17. KOMPLET DO GOLENIA — Spółdzielnia Inwalidów „Wolność” w Elblągu.
18. STOLIK DO RADIA — „Kuter Elbląski” w Elblągu.
19. UBRANKO DZIECIĘCE — Spółdzielnia Pracy „Zryw” w Elblągu.
20. SWETR MĘSKI — Pracownicy Instytutu Torfowego w Elblągu.
21. WAZA (ceramika kaszubska Necla) — Pow. Spółdzielnia Przemysłu Ludowego i Artystycznego w Kartuzach.